

A Nikó c. vizsgafilmünk pótforgatása két itthoni és egy romániai napból állt. Az itthoni napok rendben lementek, Székely Rozi főszereplőnk mellett Hudi László is csatlakozott a színészgárdához, a gyártási csapat pedig erején felül igyekezett megteremteni a körülményeket. Eleinte kisebb fennakadást okozott, hogy a tavaly összeszokott stáb nagy része a ráérések miatt cserélődött, de hamar csapattá kovácsolódtunk, Romániában pedig már igazi bajtársakként támogattuk egymást. Azt hiszem a román tengerparti forgatás mindannyiunk számára egy életre szóló élmény volt, tele abszurdabbnál abszurdabb helyzetekkel. Alig keltünk át a határon, amikor szemtanúi lettünk egy idősebb nő ellen elkövetett erőszaknak. Rögtön próbáltunk segítséget kérni és telefónáltunk a rendőrségnek, majd a mentőknek, de nem tudtuk megértetni magunkat a diszpécserrel, mikor pedig egy román férfi érkezett a pihenőhöz és tőle kértünk segítséget, hátrament a kamion mögé, ahova elbújt a nő és a férfi és azt mondta, hogy hát a nő „visszapofázott”, ezeknél az embereknél pedig kés van, úgyhogy jobb ha elmegyünk. A későbbiekben, amikor újra kapcsolatba kerültünk a rendőrökkel, ugyanis bevitték minket az Őrsre, ismét próbáltuk felhívni a figyelmüket az ügyre, de újra süket fülekre találtunk. Azt hiszem ez az élmény, ez a tehetetlenség mindnyájunkat nagyon megrázott és azóta is sokszor eszembe jut, hogy mi elmentünk ezek után forgatni, de ki tudja mi lett a nővel. Mind dühösekké és csalódottak voltunk, hogy azok a szervezetek, akiktől segítséget vártunk, cserbenhagytak minket és ezáltal az áldozatot is.

A forgatás része a kintlétünknek viszont olyan szabadságban és közös alkotásban telt, amiben nagyon rég volt részem. Például az időszűke miatt Rozinak úgy kellett eljátszania egy közeliben, hogy fut, hogy közben valójában egy kocsi hátsó ülésén ült, mi pedig hazafelé tartottunk a gyönyörű erdélyi tájakon. Azt hiszem a forgatás előtt senki nem gondolt bele (hála az égnek) hogy mekkora fába vágjuk a fejszénket. A főszereplőnk a sztori szerint meztelenül bolyong a román tengerparton... Azt gondoltam, ha valami miatt bajba kerülünk, az a meztelenkedés lesz, de ehelyett egy, a román rendőr egyenruhára túlzottan hasonlító jelmez juttatott minket pár órára a costinesti-i rendőrkapitányságra. Az itt történő ijesztő és vicces órák egy külön beszámolóra elegendő lennének, de visszakanyarodva a filmünkhöz, nagyon hálás vagyok ezekért a napokért, ezért az egész forgatásért, ami egy igazi közösségi élmény volt és sokkal, sokkal közelebb hozott minket egymáshoz. Őszintén remélem, hogy a sok stábtagnak rengeteg belefektetett munkája megtérül és egy olyan film lesz a végeredmény, amit a magukénak fognak érezni.

Korom Anna, 2022-08.12.

